

Վահան Թերեյան

Երագ

Այս գիշեր գրեց ես երագեցի
Եվ կփնտրեմ այսօր ամեն տեղ
Մագերը՝ խավար, նայվածքը՝ կանթեղ,
Ակռաները՝ մարգրիտ, ականջը՝ խեցի:
Այս գիշեր գրեց ես երագեցի
Եվ բերնիս վրա շրթունքիդ հյութեղ
Վերադարձավ համն ու դողաց այնտեղ:
Քայլերուդ առաջ լայնորեն բացի
Ժանգոտած հոգիս և եկար, անգե՛տ,
Ճամփորդութենն մը ինչպես երկար
Բազուկներուս մեջ՝ որք քու մարմինեդ:
Օ՛հ, նստե հիմա և ա՛լ մի՛ երթար,
Հիմա՛, մեղքըցիր և եթե կրնաս
Ջիս քիչ մը սիրե՛, ո՛վ բարի տղաս...